

»Le pij!« ga je vzpodbujala lisica, »zamašim ti oči.« Zamašila mu jih je z blatom. Volk je lokal, a vode ni bilo nič manj. Zastokal je: »Ne morem več, voda mi teče že iz grla.«

Lisica mu je zamazala gobec z blatom in rekla: »Lačen si, tu v mlinu je pa svatba. Pojdi z menoj!«

Peljala ga je do okna in mu izbrisala malo oči in naročila: »Miza je polna vsega. Stori vse, kar vidiš, da naredim jaz!« Lisica je skočila gibčno skozi okno na mizo, z mize na peč, s peči skozi vrata.

Volk, prepoln vode, je telebnil na mizo in ni mogel naprej. Svatje so pograbili palice in nože in so udrihali in zbadali ter kričali. Volk je klical na premile načine lisico na pomoč: »Ubili me bodo!«

Lisica je gledala pri oknu tepež in se rogala: »Je bila kaj dobra žrebetova pečenka?«

Volk je zatulil: »Pustite mene! Ta pri oknu vam je pobrala lani kure!«

Lisica je zapiskala: »Le dajte ga — ubijte ga! Raztrgal vam je tele!«

Pozabila je pa, da bi zbežala, pa ji je priletelo poleno v glavo. Drugi dan so si pa pravile veverice o nesrečnem koncu volka in lisice.

J. E. Bogomil:

Deset vprašanj.

8. Kaj se najrajši igrate?

Otroci so potrebni tudi razvedrila. Tisti, ki še ne hodijo v šolo, jim je razvedrilo učenje, in tisti, ki že hodijo v šolo, jim je razvedrilo počitek. Razvedrila pa da obojim v obilni meri tudi njih starosti in razmeram primerna igra.

Gorkota vas izvablja iz hiše na prosto. Takrat gredo za vami tudi igre na prosto. Zunaj se poskušate, kdo bolje teče (tek za poskušnjo), kdo bo prej drugega ujel (jastreb in golobi, volk in jagnjeta), poskušate se, kdo je bolj uren in gibčen (miš in mačka), kdo je bolj vztrajen (petelinov boj).

Drugi ljubite bolj mirne igre, pa ugibate, kdo ima kako reč v rokah (prstan skrivati), si nadevate razna imena, ki jih morajo neprisotni igralci pogoditi (angel in hudoba), izmišljuje si dolge besede, v katerih morajo vaši soigralci uganiti vse črke — ako ne, jih obesite »na vislice«. Po mestih morebiti že nekateri poskušate s šahom; na kmetih se pa marsikje igramo s fižoli (volk in ovce, lisica in psi), kar pa tudi zahteva nekaj spretnosti.

Prav prijetne so nekatere računske igre, na primer: iskati število, katero si misliš; iskati iz napovedanih števil rojstni dan ali starost in še marsikaj drugega. Nekaj takih umetnosti iz računstva in še od drugod vam je opisal »Angelček« v letu 1922. in 1923. pod naslovom »Prijetna zabava«. Poiščite si ta dva letnika!

Prav prijetna igra je, na zemljevidu iskati imena vasi, trgov, mest, gorâ, rek in vsega drugega, kar se na zemljevidu najde.

Prijetni igri so namenjene tudi naše uganke tam na zadnjih straneh vsake številke. Le poskušajte se vživet vanje in nikar samo ne stokajte, da je vse pretežko. Začeti je treba pa malo povprašati in gre.

Vemo tudi: dečki ljubite svoje konjičke in se ž njimi igrate. Marsikje imate v navadi, da je eden izmed vas »konj«, drugi pa voznik. Ponekod pripeljete svoje preproste, otroške ali pa tudi otročje vozičke na cesto in sestavite iz njih cel vlak. Deklice se pa rade mudite pri svojih punčkah. Tudi kuhinja vas veseli, zato kuhate in pečete iz gline in blata vsakovrstno pecivo, od najpreprostejšega do najfinejšega. Trgovino ljubite, pa tehtate, merite in prodajate moko in kavo, riž in sladkor — vse narejeno iz pristnega cestnega prahu in obvodnega peska.

Ko pa pritisne mraz, takrat se z igrami tudi vi umaknete pred njim v hišo in tudi v mrzlem zimskem času najdete dovolj razvedrila. Iz lesa si napravite celo zalogo igrač: vozičkov, stolov, mizic in raznega orodja. Prav tako lahko iz papirja nastrižete vse mogoče stvari: živali in rastline.

Če pa mraz le malo odjenja in če sneg z vso silo ne pada, vas pa tudi zima ne more popolnoma zadržati

v sobi. Sanke in sani, drsalke in smuči in kakor se že vsa taka zimska ropotija imenuje, vas tako zapeljivo vabi na klanec in na mlako kakor mestno deco na gladko drsališče in na umetno sankališče. Tudi to razvedrilo vas osveži in okrepi, le Bog vas varuj nesreče: polomljenih udov in razpraskanih obrazov!

Ali bi nazadnje nad vami še malo zaropotali? Ne, ne bomo! Čujemo pa, da ponekod hlepé otroci le po igrah za denar, da za denar tudi že res igrajo, pa da zraven goljufajo, da se nazadnje skregajo in celo stepó. To pa ni lepo. Taka igra ni za razvedrilo in je boljše, da je ni. Važno je tudi to: Pri igrah se morate vesti dostojno in pametnega človeka vredno. Tako vas bo vesel Bog, in odrasli bomo z vami vaših iger veseli.

Božidar:

Legenda o svetem Juriju.

Sveti Jurij je bil doma v Aziji. Ko je bil 20 let star, je grozila domači vasi silna nevarnost. V temni hosti nad vasjo je prebivala strahovita pošast, zmaj, grozen kot sam peklenski satan.

Ta grda žival je napravljala ubogim ljudem veliko škodo. S svojim ogromnim telesom je povaljala vse prelepo žitno klasje po njivah. Vse zrnje je pomečkala in potlačila v prst. Da, še na ovce se je spravila in jih davila in žrla. Tudi ljudi, ki so delali na polju, je v svoji požrešnosti zgrabila in s plugom vred pogoltnila. Noben kmet, noben pastir, nobena žival ni upala več iz vasi.

Matere in dekleta so jokale. Obupane so prosile može in fante, naj se zbero in vsi skupaj gredo nad zmaja.

Pa so se res zbrali v gostilni in pili na dobro zdravje in večji pogum. Nato so pograbili krampe in motike in kose in vile in vriskajoč in pojoč šli v hosto nad zmaja.

Pijani so kričali in izzivali. Grda pošast se je zbudila iz spanja. Leno je zarenčala in zaškripala z zobmi. Ko so junaki to slišali, so pometali kose in motike in vile proč, pa jo ubrali s prestrašnim vpitjem nazaj v vas, v varno gostilno.